

og derefter for de 3 følgende Skatteaar og at skulle anvendes saaledes, at Indkomst- og Formueskatten forhøjes med det Beløb, der udkræves til Dækning af det Underskud, som maatte foreligge ved Begyndelsen af det paagældende Skatteaar. Ved Opgørelsen af dette Underskud vil der naturligvis være at tage Hensyn til samtlige Indtægter efter Forslaget for hele den Tid, der er forløbet siden Forslagets Ikrafttræden som Lov og indtil det paagældende Skatteaars Begyndelse.

For Udgifternes Vedkommende er Forholdet det, at de anslaaede betydelige Udgifter ialt ca. 25 Mill. Kr. til Dækning af den i Forslagets § 25, sidste Stk. ommeldte Ordning som Følge af Bestemelsen i Forslagets § 37 i Hovedsagen kan forventes at skulle afholdes inden Udgangen af Aaret 1935, og at en Del af denne Udgift derfor ikke vil kunne forventes dækket af de indenfor samme Tidsrum

indgaaede Indtægter. Som Følge heraf agtes ved Opgørelsen af eventuelt Underskud den Del af den nævnte Udgift, som pr. 1. April 1936 overstiger den indtil samme Dato i Henhold til § 44 Nr. 3 indgaaede Konverteringsafgift, der maa antages for Størstedelens Vedkommende at være indgaaet inden nævnte Dato, fradraget i det Underskud, Opgørelsen pr. 1. April 1936 maatte udvise, og fordelt lige lig paa de følgende 3 Regnskabsaar.

Naar Opgørelsen foretaget paa den anførte Maade ved Begyndelsen af et af de forannævnte Skatteaar udviser Underskud, skulde Forhøjelsen af Indkomst- og Formueskatten for det paagældende Skatteaar derefter foretages saaledes, at saavel Indkomstkatten som Formueskatten forhøjes med den Procent, Underskudsbeløbet udgør af den samlede for Finansaaret budgetterede Indkomst- og Formueskat til Staten.